

Adam, waar ben je?

door Arie van der Stoep

Als er ooit één smartelijke roep over de wereld heeft geklonken, dan was het wel deze: 'Adam, waar ben je?' - *Waar zijt gij?* ⁽¹⁾ Het was de liefdevolle stem van God, die in het paradijs zijn zoon, de mens, riep. Zijn zoon die kwijt was, verloren in de zonde van het God verlaten hebben.

God had hem gewaarschuwd: 'Ga die weg niet, want dan verbreek je de kostbare levensdraad die je met Mij verbindt. Je zult sterven!' Maar hij had het toch gedaan. Hij had gegeten van de vrucht die hem met het kwade, de zonde, verbond. Hij had zijn relatie met God, zijn Vader, opgeofferd voor een hersenschim. Hij had als God willen zijn. Dat had de grote tegenstander, de satan, hem ingefluisterd. En hij had naar hem geluisterd. En dat, terwijl hij al bijna goddelijk was gemaakt ⁽²⁾. Hij had zijn hart opengesteld voor wantrouwen, ontevredenheid, hoogmoed en tenslotte ongeloof. Dat had zijn verhouding tot God op de klippen laten lopen en de levensdraad doorgesneden die hem met God had verbonden. Want je relatie met God valt of staat met geloof. Voortaan stond de zonde als een muur tussen God en hem in. Geestelijk gezien, was hij al gestorven, ver van God.

Achter de bosjes

En nu zat hij weggekropen achter de bosjes. Pas op - God komt eraan! Wat een afstand tussen God en hem! Wat een eenzaamheid, wat een ellende, om zo ver verwijderd te zijn van Degene die van je houdt!

Voor God was deze toestand onverdraaglijk. Met heel zijn wezen verlangde Hij ernaar om de mens ervan te redden. Hij zond Jezus. Hij is de levensdraad tussen God en ons. Hij werd dat, door aan een kruis de zonde van onze afkerigheid en ongeloof op zich te nemen. Zo bracht Hij ons terug tot God. ⁽³⁾ En wie zich tot God terug láát brengen, door Hem te aanvaarden, wie accepteert dat Jezus in zijn plaats de dood onderging, zal weer leven. Die ervaart nú al leven, echt leven, en straks nog veel meer!

Zit jij vandaag ook achter de bosjes? De bosjes van de omstandigheden of van wat mensen zeggen? De bosjes van je pijn of teleurstelling, van een theologie of een dogma of van alternatieve ideeën? Misschien heb je jezelf de vijgenbladeren omgebonden van je eigen redeneringen of misschien wel van je 'goede daden,' je 'goede werken' of van je nette gedrag. God kijkt hierdoor heen. Hij ziet je verlorenheid, je eenzaamheid en je vragen. Hij weet dat je een antwoord nodig hebt, dat je Iemand nodig hebt die je sterk kan maken. Die van je houdt.

Meer van God

Die Iemand is er. Jezus zelf roept je. Hij wil je terugbrengen in die persoonlijke relatie die God al in het paradijs voor je had bedoeld. Hij wacht tot je jezelf opnieuw aan Hem geeft. Tot je komt en niet meer wegloopt, maar tijd voor Hem neemt. Salomo bad: *Geef mij een opmerkzaam hart.* ⁽⁴⁾ Dat is wat je nodig hebt: een luisterend hart. Dan zul je zijn liefdevolle stem horen en merken dat het Hem om jou persoonlijk te doen is. Dan zul je zien dat jou een geweldige toekomst wacht en dat God jou wil gebruiken.

Misschien verlang je naar meer van God. Stop er dan mee om je te verschuilen. Kom achter de bosjes vandaan en zeg: 'Hier ben ik!' Neem tijd voor Hem, bid, aanbid Hem, lees de Bijbel, leer van mensen die Hem echt kennen. Je zult ontdekken dat God je sterker zal maken in je geloof in Hem en in het kennen van Hem. Waar zou je nog op wachten?

Uit de Bijbel:

(1) Genesis 3:9.

En de HEER God riep de mens tot Zich en zei tot hem: Waar zijt gij (waar ben je - AvdS)?

(2) Psalm 8:6.

Toch hebt Gij hem bijna goddelijk gemaakt, ...

(3) 1 Petrus 3:18a.

Want ook Christus is eenmaal om de zonden gestorven als rechtvaardige voor onrechtvaardigen, opdat Hij u tot God zou brengen ...

(4) 1 Koningen 3:9.

Geef dan uw knecht een opmerkzaam hart, opdat hij uw volk richte, door te onderscheiden tussen goed en kwaad, ...